

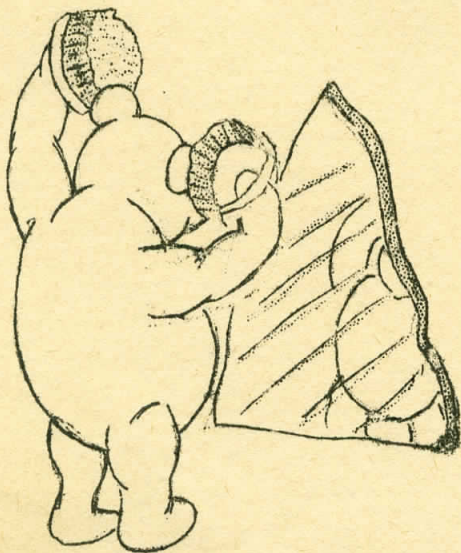
דברי הכפר



יומיים שמיים וגשם בלי מים,
מספר ומספר הם פשוט מספריים,
תחוד לי חידה ואפתור לך שתיים,
יומיים שמיים וגשם בלי מים.

יומיים שמיים וגשם בלי מים,
הדג הוא צפזף אבל איך לו כנפיים,
תחוד לי חידה ואפתור לך שתיים,
יומיים שמיים וגשם בלי מים.

א.א. מילן.
(פו הדוב).



מספר 660
כ"ה ניסן תש"מ
11 באפריל 1980
כפר הנושא

דבר המעריכה

גם אם אנסה לא לגלוש לנימה של "קיסור", אי אפשר להתעלם מן היחס לו זוכה "דברי הכפר" וכל הקשור להוצאתו. מסתבר שיש כמה שלבי ביניים חשובים בין הדף שהחבר שם כתא דואר של דברי הכפר, לבין הגליון שאתם מוצאים כתא ביום שיש. למשל ההדפסה עצמה. עכשיו 21.00 בערב יום שלישי ועדיין אין מדפיסה. מה יהיה?!

נעבור לנושא ונימה אחרת. מתוך הצצה בעלונים של קבוצים אחרים, ושמיעה על היחס אליהם בקבוץ, מחקבל אצלי הרושם שברבים מן הקבוצים העלון הוא מוסד מכופתר, שמרני, וחד-גוני, שהכותבים בו הם חוג די סגור וההתייחסות אל הנכתב בו מועטה ביותר. אצלנו לעומת זאת נראה שיש יצוג לקשת רחבה ביותר של גילים ודעות, מהומור וולגרי ועד דברי הגות בנושאי אדם וחברה. הפלוריות הרעיוני הזה הוא מעין שדה פעולה רחב ונרחב שמאפשר לכל אחד למצוא בו את מקומו. לפחות כך אני מאמין ומקווה. ומצד שני (וזו כבר התרשמות מבחוץ) הנכתב בעלון מעורר תמיד תגובות והערות ויכוחים ויש הרגשה של משהו חל ודינמי ולא עוד אנדרטה למוסד קבוצי. אם כל זה נכון או אפילו חלקו, יש לנו כמה להתגאות.

עודד

מתכננים

ימי הולדת

פונק	שולמית	19.4	כהן	ענת	13.4
פרלסון	רג'י		שרק	ג'נט	14.4
יוזאיקין	שושנה		אהרון	לוי	
גולדברג	אביבה		ניימרק	ג'רי	16.4
נאד	אבי		בראין	קפלן	17.4
			יניחה	ניצן	
			הלן	לוי	18.4
			דריה	פלסר	
			עדי	זיגדן	

האוסטרליה

הקבוצה האוסטרלית נמצאת בארץ כ-8 שבועות ובמשך התקופה הזאת היא צולעת ממערב למזרח. חשבנו לנכון לעדכן חברים על המתרחש בקבוצה ובפרט בגלל הדים שבוודאי הגיעו לציבור ולא חמיד בדיוק לפי העובדות.

בנוסף לבעיות הקליטה הרגילות עמדו השנה החניכים ומדריכיהם לפני שתי בעיות רציניות לא שגרתיות. הראשונה היא נובעת מההחלטה לשלוח את הקבוצה לאולפן של 3 חדשים בקריית שמונה, אחר קשה למדי והמכשול השני היה נוכחות ששה חברי בית"ר בקבוצה.

הבית"רניקים צורפו לתכנית ללא כל הכנה מראש ומהתחלה הסתייגו מחוסר העצמאות בתכנית, ומטבע הדברים היו רגישים מאד למצבם כמעוט. כך בימים הראשונים כשניסו לשכנע אותם להצטרף לקופה משותפת הם ראו את זה כלחץ יתר להכריח אותם להחלט לאידאות של הבונים.

בפני עצמם הם היו חברה טובים, על פי רוב. הם התיידדו מהר מאד עם חברי המשק על שדה הראגבי וגם עם הבנות של הקבוצה, בהיותם מבוגרים משאר הבנים. היו בניהם בעלי אישיות חזקה ואחד אף נבחר למזכיר הקבוצה. נתקלנו בבעיה רצינית איתם אחרי שחרורם מהעבודה, להשתתף ב"יום תל-חי" כאשר הם בקשו חופש מיוחד לשם השתתפות בסמינר של בית"ר בירושלים, שלושה מהם לא חזרו ביום המיועד. התברר שלא היה ולא נברא סמינר כזה. בקיצור-הם שקרו לנו. היו מקרים נוספים בדברים קטנים של אי יושר והתחמקות מספר מהם התפרפרו מהעבודה, אבל זה קרה גם בין חברי הבונים.

החלטנו שאין טעם לשאת את העול הזה שמביא בעיות חברתיות, אידאולוגיות ושל משמעת ובקשנו מבית"ר לקחת איתם ולמצוא להם תכנית אחרת. הששה הזדעזעו מאד ובקשו להשאר אצלנו. הסתבר שאין לבית"ר מה להציע להם: פליטתם מכפר-הנשיא פרושה החזרתם לאוסטרליה. לאור זה התרכנו והצענו להם נסיון מחודש. הסברנו להם את עמדתנו לגבי הבעיות, והבנים הבטיחו חניגית לא לחזור על המקרים של שקר, התחמקות והתפרפרות, וישתדלו יותר להשתלב לתכנית. ההסכם הברור היה שישתתפו באולפן בקריית שמונה על תנאי לחודש ימים ובמקרה של מעשה חוזר של התנהגות לא הולמת מזכיר בית"ר התחייב להוציא אותם מיד מהתכנית.

כעבור ימים ספורים בלבד בקריית שמונה, פרצו חמישה מהבית"רניקים למטבח כלילה בכח. יחד איתם היו שלושה נספחות מהבונים אבל אין כל צל של ספק שהן נסחבו אחרי הבנים ולא יזמו את הפעולה. הם גנבו כל אוכל שמצאו שם, לקחו כלים לבשול (כולל שתי צלחות פליז של מאזניים לטיגון) ובאחד החודרים עשו מסיבה גדולה. את החדר הם לכלכו בצורה מדהימה ושאריות של אוכל נזרקו לכל עבר של מרכז הקליטה, מרצפה לתקרה. אחד מהם "תפס קריזה" בבוקר, חוץ מזה: הקיט רעש גדול, דחף בכוח את אם הביית, שניסתה להרגיע אותו ושבר בית מנורה.

לאור דרישות הסגל במקום והפקה ברורה של המילה שלהם לא ראינו כל ברירה אלא להוציא את החמישה מהאולפן ומתכנית שנת ההכשרה. מסרנו את העניין לבית"ר, שמצא להם תכנית אחרת, אולפן בנאות מרוכל. הכחור השישי החליט לעזוב יחד עם חבריו למרות בקשתנו שישאר. לגבי הבנות שהשתתפו בפריצה, אנחנו חסרי אונים אבל הן לא היו בקרית שמונה "על תנאי" ולכן מוצדק פשוט לזרוק אותן באותה מידה. יחד עם זאת הרבה מעקבוצה השתתפו "בחאפלה" ובתור עונש קבוצתי בטלנו טיול מתוכנן.

זה לא הסוף, אבל מספיק לשבוע אחד. המשך יבוא:
אל תחמיצו את הפרק השני בשבוע הבא של הפסיכו דרמה האוסטרלית.

ר' וג'ורג'.

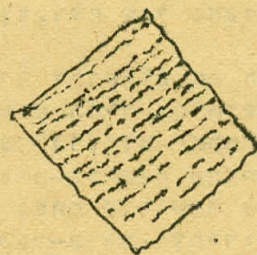
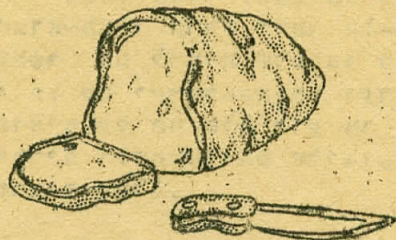
מפת הזבוב

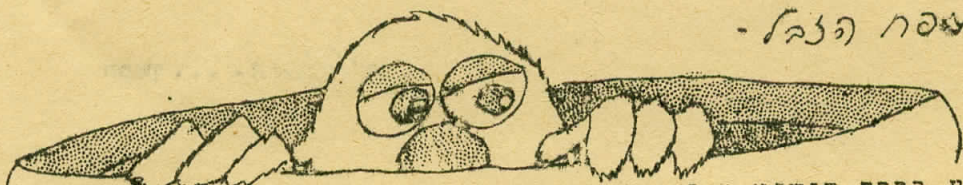
.. תחילה הודעה: "מפת-הזבל" הגיש לפני דקות ספורות את הנוסח המלא של החביעה המשפטית נגד "מפתית הבירה", על גביה ספרותיות. דובר מחלקת הרמאיות מסר לכתבנו, שצפויים מאסרים סנסציוניים.

.. בערוב חג הפסח נראו במשק מחזות קורעי-לב של איחוד משפחות בין בעל ואשתו, שלא התראו שבוע, הורים שלא מצאו את ילדיהם או אחים ואחיות שנפרדו מאונס למשך החג. וכל זאת בעקבות המון אורחים שהציפו את המשק.

ופסח עוד עמנו לרגע:

דרכי העכול סתומים
הפה מלא פצעים
אל בהלה
זו לא מחלה
ואין פה זכלים
מיותר להתיעץ
בכלל, זה לא הקץ
כי ממחר
הרי מותר
לאכול הרבה חמץ.





..הבצוע בכפר הנשיא משיג את התכנון. אחרת איך אפשר להסביר את העובדה, שלפני שגמיר לסכם את תכנון חו"ל כבר בונים משרד נסיעות של הקבוץ מהספקה קטנה הישנה??

.. איך שני פרילי עולים 25,000 ל"י? ומדוע צריך לאותה כאשר פונים? ולמה היה בארי (המתנדב) חיוור כסיד בבוקר יום של שי. חשובות אלו אצל אבוקדו-דרוז.

.. בכתבת תחקיר, שערך כ. המדור כאשר הוא מתחבא בפח-זבל ומשתמש באמצעי ראית לילה, הוא גילה, שבחור שהטיף השכם וערב לשמירה על חוקי בטיחות בטרקטורים, נראה מלמד את החבר שלו לנהוג. על השאלה: מי, מה, איפה, מתי, כמה, ולמה? אוכל רק להשיב ש הם עשו, שם, בערב, הרבה, ככה.

.. מה לא עושים למען חופשת שבת מן הצבא יש כאלה שמצטיינים בספורט יש כאלה שעוברים מבחנים בהצטיינות, יש כאלה שתופסות יחסים עם המפקד ויש חיילים מכפר הנשיא, שהלך ברגל מן הבסיס שלו עד המשק כאשר בדרך הוא חוצה נהר גועש על גבי גשר רעוע ומספס בעליה של 300 מ' בהפרש גבהים. אמנם הבסיס של אהוד נמצא ממול המשק על הרמה, אבל בנל זאת..... וזהו המקום לחתום מהדורה זו

שבת-שלום

עודד.

הפפפפפ

ישנם שני מצבים-איך אדם מקבל דברים, שנאמרם אליך-או ביד פתוחה, ואוזן קולטת, כלומר: בחיוב, באופן של "יש לי-ומוכן לדעת עוד, מוכן, פתוח להוסיף על מה שיש". ויש-בהתנגדות, בשלילה, כלומר: "אני לא זקוק לעוד, יש לי מספיק, וכל מה שמנסים להוסיף-זה לגנאי ולא לשבת-ואז מקימים קירות הגנה.

ובאמת, שכל מטרתינו היתה לשם שלום. פשוט להוסיף מתוך כל הערב-רב שאנחנו הוספנו במקום מרוחק מהבית הזה-לשתף, כן, שיתוף, ולא שני מחנות, משני עברי הנהר.

נכון-אפשר לחפש את כל המילים בעלות הסוף "המטיף וחוקף". את הרע למצוא-תמיד הרבה יותר קל-בכל שטחי החיים. והבעיה היא תמיד בחיפוש הטוב. ואפשר גם לראות שדברנו כל הזמן כגוף של "אנחנו" כולנו, ולא-"אתם". כי כל עם ישראל-מהקטן ועד הגדול בתורה, בנסיון ובשנים-כל שנה מחדש ומוסיף על מה שלא ידע או הבין בפסח הקודם. כל שנה נפתח עור שער להבמה הדברים ולהתקשרותם אלינו. יצירת הקשר המתמיד בין עבר-הווה-ועתיד: לפרטים וכלל.

שרון - לא היינו כותבים וטורחים, אם לא היה זה בתנו, היקר שבו גדלנו וצמחנו וקל מאד להמשיך ולהתרחק כל אחד בעולמו, אך לא זאת שחמצנו ולכן כתבנו, לכן רצינו בשיתוף עם כולם. רק על מנת לצמוח עוד, כולנו - ולא כדי להתקטן.

כי כולנו גוף אחד משפחה אחת, עם ישראל, ולא בפרטים מדובר. והרי כל מטרתינו - רק להתקרב, רק שלא להגדיל הפערים, כי כולנו קשורים זה בזה, בשרשרת אחת מופלאה.

ולשם מה את כותבת בכזאת התרגשות וזעם, ובסוף מבקשת שלא לקבל תשובה? כי מה שווים הדברים אם הם נעצרים, ולא ממשיכים בזרימתם? אם כן כל כוונותינו טובות - אז השאיפה היא כן להגיע אל ההבנה, האיחוד, למרות העיכובים והאי הכנות שבדרך - אחרת לשם מה בכל, לאיזו תכלית?

"הלל אומר: היו מתלמידיו של אהרן - אוהב שלום, ורודף שלום, אוהב את הבריות, ומקרבן לתורה" (אבות י"ב)

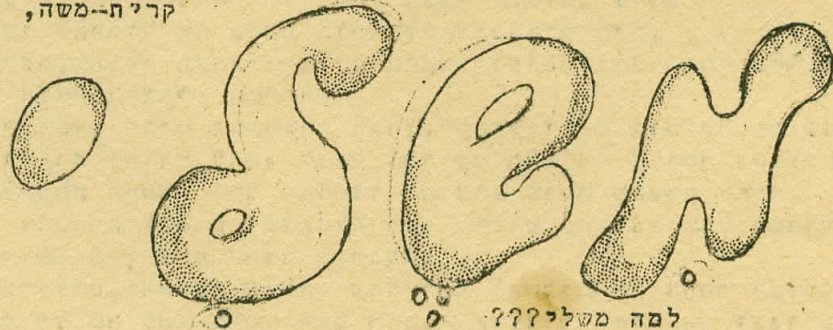
בואו נהיה פתוח קטנוניים ויותר פתוחים לקלוט ולקבל - ובתוכו האישי של כל אחד, כבר לעשות את הסלקציה והברור הפרטי, ולא נסגור את כל החלונות ונאטום את הלבבות.

נ.ב. בבקשה ובשמחה שתהא המשכיות לדברים, שלא יהיו דברים שמעכבים ומכבידים ויוצרים סינה. כדי שהזרם לא יפסוק מתנופתו וסליחה עם כל אלה שנפגעו בגלל אי ההבנה.

נ.ב.ב. נשמח לקבל אלינו לירושלים "דברי הכפר". כולם מוזמנים בשמחה אילנו: 25 אליעזר הלוי קריית-משה, ירושלים.

להתראות

בילה וציון.



למה משלי???

האמת היא שפשוט עוד לא החלטתי אם אוכל לעמוד בקצב ולכתוב טור קבוע ב"דברי הכפר". לכן החלטתי לנסות משהו משלי השבוע ולראות איך זה הולך.

הבריכה

לפני כשבוע ראיתי יוזמה ברוכה של שני "בני-משק" אשר החליטו שהגיעה השעה והזמן לנקות וליפות את הבריכה, שהיא מוקד המשק במשך הסודשים הקרובים. נכון שקשה להחליט איפה להתחיל, בניי הפרוע וחסר הצורה, בבריכה, שמושבות האצות רובצות בה כבר ירחים רבים. בספסלים ומתקני העזר, שהצבע המתקלף כבר קורץ למרחוק. איפה האמת מתחילים, אז נכון עם האוכל בא התאבון אבל זה לא מספיק צריך גם מי שיאכל אותו,

המשך... נה 6

המשך... - 68 -

וזאת הנקודה שאליה ניסחתי להגיע. מי היו הבריגות המאושרות שבחלקם ניתנה הזדמנות להתחלק בנקיון ועיצוב הבריכה?
חברים, גם אתם שוהים בבריכה לא רק יוחנן, גם לכם מותר לבוא ולתת יד בנקיון הבריכה, למרות שדבר זה חלוי בכך שתבואו לאחר שעות העבודה ותוותרו על מנוחת הצהריים. זה עדיין יכול לשבת בגדר המצפון כמו שאתם מרשים לעצמכם לבוא ולשחות לאחר שעות העבודה כאשר הבריכה כבר מוכנה לקבל אותכם רטובה וצלולה.

אף אחד לא ביקש ממכם לרדת על הברכיים כמו איתי, דוד, נדב, אורן פ., ועוד הרבה צעירים מחברת הילדים, אבל בטוח הייתם יכולים לתרום בצביעה או עיצוב הנוי הפרוע, שמכסה את הבריכה והדשאים מסביב.

אומרים שחברים יש רק ב"אגד", אני לא מסכים עם אימרה זו אני מאמין, שבכפר הנשיא עדיין ישנם חברים שמוכנים לוותר על מנוחת הצהריים למען החברה. ומגיע לנו כי יש לנו קבוץ נהדר עם פונטנציאל עצום, אנחנו רק צריכים לשמור עליו ולהמשיך להיות גאים בו.
אז ממי שבקשו ולא הופיע - מחכים לראותכם בפעם הבאה.

מקרה שהיה

בסוף-שבוע שעבר בקרו אצלנו ארבעה נערים שבאו לטייל באזור על אופנועים, ואת הסוף-שבוע בילו בכפר הנשיא. ביום ראשון בבקר, שרצו להתחיל את מסעם חזקה לאשדוד-הדרומית, גילו להפתעתם הרבה, שחוטט המצת בשניים מהאופנועים נגנבו והם פשוט לא לא יכלו להמשיך הלאה ולהגיע הביתה.
לאחר גידופים רבים והשמצות כגון, "קבוצניקים גנבים", הרגענו אותם וניסנו לעזור להם. יגאל ירד עם ריצ'רד למוסך והצליח לארגן להמאת החסר. וכך הצלחנו להוציא אותם מהמשק כאשר המארכת הנבוכה עומדת ומנפנפת להם לשלום, בתקווה, שכל הספור ישכח אי-שם בין עין-חרוד לעפולה.
אז נערים פוזזים, שחשבתם שזוהי עוד דרך להשלים את החסר במחסן הפרטי, האם חשבתם על מה שחושבים אותם רוכבי אופנוע ואיך הם יענו על שאלות החבריהם כאשר יתבקשו לספר על חופשתם בקבוץ?
אותם פוזזים, שעשו את "מעשה הקונדס" ואולי חשבו שהם הצליחו לסדר את אותם בני-עיר, אז ידידי, אתם בסכ"ה סדרתם אותנו כי בכל מקום שהלכתי וספרתי שאני לא נועל את הדלת שלי, אנשים קנאו בי והעריכו את התופעה החינוכית שקיימת אצלנו בלבד. היום גם את זה אני כבר לא אוכל לספר.
אז נערים שובבים תעשו לנו טובה, תעזבו את האורחים ותחזרו לאקונומיה (לצרכי תדירך נא לפנות לאמנון או לכתוב לעמרי).

המשך... 78

מ פ י ה ט פ !!

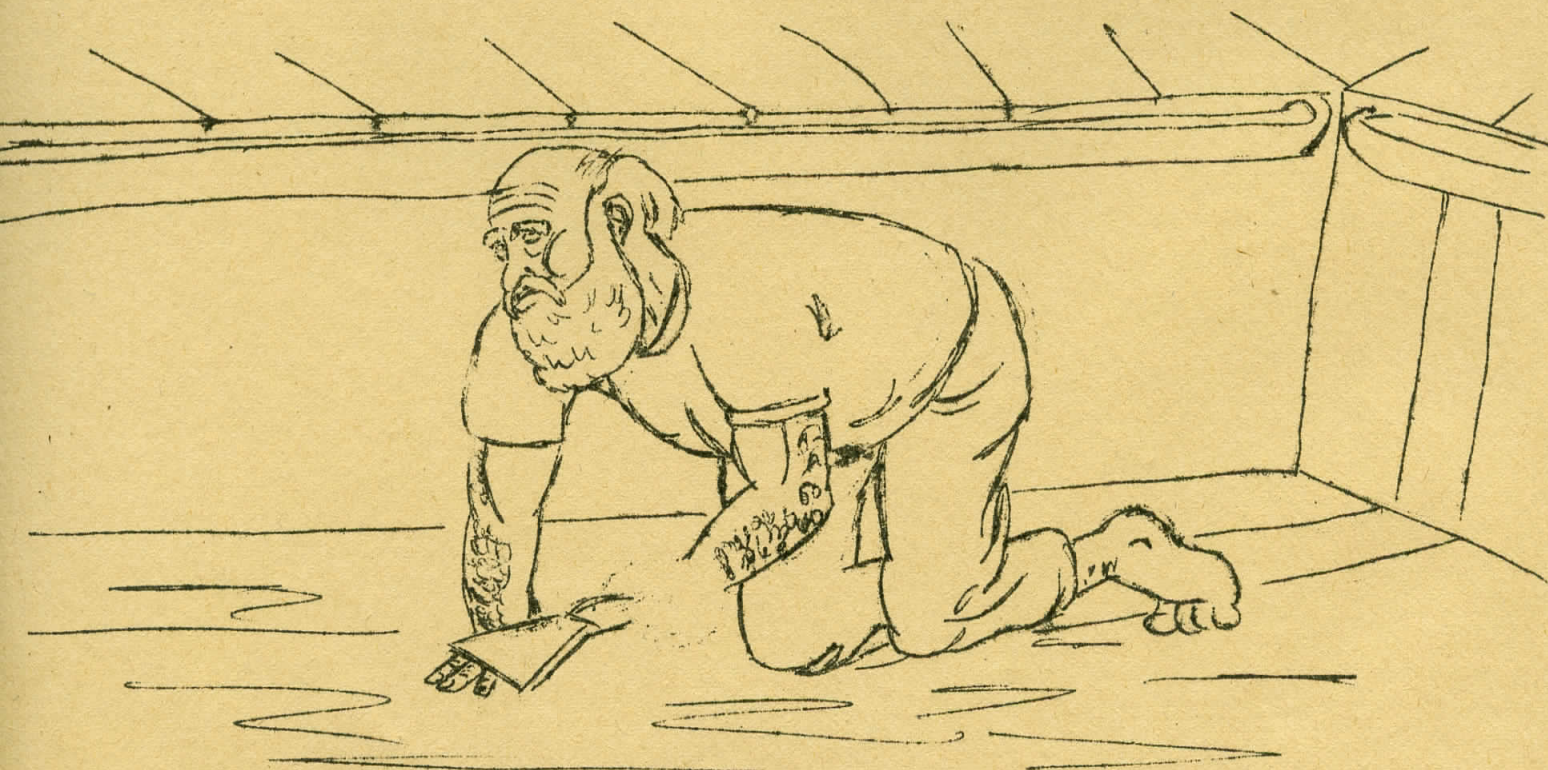
פלוא: מה משותף למרקי, ג'רי נימרק, אלק וג'וני פרנק?
אני: נו... מה משותף למרקי, ג'רי נימרק, אלק וג'וני פרנק?
פלוא: שלכולם יש זקן חוץ... מלב'רי נימרק, אלק וג'וני פרנק.

ואם מדובר בטף אז גם לירם-טהר-לב יש משהו בנושא:

הבדיקה

כששפר הרופאה בודקת את הבנים
היא מציצה לתוך התחתונים (דוד דיבון)
ומבקשת: תשתעל!
אז איך זה קשור לעזאזל?!?

רפי. פ.



Around and about

We welcome Mrs Rachel Glass (Mother of Leila Ben-Avi), who recently joined us, and is now working in the supermarket.

Marriage

Congratulations to Sharon Ben-Yehuda on her forthcoming marriage to Opher Sokal, which will take place Wednesday 16/4/80.

Our good wishes go also to both families.

Born---

To Aviva and Benny Goldberg a fourth daughter (Orly). Mazel Tov to the Goldbergs and the Ben-Haim's.

Hospitalised

In Safed hospital--Dorit Hazer, Ruth Jackson, Diane Nymark and Irene Shein. We wish them all a speedy recovery.

Snakes--Snakes-- SNAKES!!

We hereby request all members to be aware of the danger of snakes. This year, due to the large amount of weeds and grass, there will be snakes in every corner.

Members-- Be sure to clean out weeds from the area surrounding your houses.

Metaplot-- See that the children are wearing shoes when you take them for walks. In this way we will all be free of worry (and will be able to sleep nights.)

Thank you

The Health Committee.

Birthdays

Anat Cohen	13/4	Helen Levine	18/4
Janet Sharok	14/4	Daria Pelsner	
Aharon Levine		Adi Zigdon	
Gerry Nymark	16/4	Shulamit Frank	19/4
Brian Kaplan	17/4	Reggie Pearlson	
Yanita Nitzan		Shoshana Yodaiken	
		Aviva Goldberg	
		Avi Netzer	

In Memoriam

David Gringer.

Shabat Shalom.